

Urfa Halepli Bahçe Mozaiklerinde Antik Oğuz Adları

Halepli Bahçe'nin adından başlamalı; Halep-eli. Ulu Opa, İlyapa'nın yeri. İlyapa, Sümer Güneş Tanrısı Kibele'nin adlarından biridir. Zaten Urfa'da nereye baksanız Güneş Tanrı simgelerini görürsünüz.

Urfa'nın eski adı olan **EDESSA** sözcüğü, Lazopo Susalı Kutluasker 1.Artemis'in diğer adı olan Odossi ve hatta Karadeniz'deki Odessa şehriyle sesdeştir. İskender'in memleketi olan Makedonya'da aynı isimde bir yer daha olduğu bilinir. Karadeniz'deki Odessa şehri yakınlarında Soci vardır, bu da Susa ve Cici ile sesdeştir.

Cici'yi mozaiklerde KTI CIC olarak görüyoruz.

KTI CIC; Bahçedeki kısa saçlı Pers kraliçesi Cici Hato, Cici abla, büyükanne gibi sevilen olmalıdır. Burada büyüklük manevidir ve hiç evlenmemişlik halidir, kralın kurtarıcısı Er Hatun Fırtına Abla ile örtüşür. Kafkas kökenlidir, antik Eti/Hatti'ler onlardır. Cici Hatti, Eti, Ata kadın o kişidir.

CİCİ ANNE kavramı Karadeniz'de ve Azerbaycan'da vardır. Yeğenlerini büyütmüş olan hala veya teyzeye, çocuğu olmayıp da eşine erkek evlat versin diye onu evlendiren AS KADIN'a da Cici veya Cicianne denir. Türkmenistan'da Cici bibi, "cici hala" demektir. Urfa'nın "Yoğurt koydum dolaba" türküsünün bağlantısında "Ellere cico cicom..." geçer. Güzel kız çocukları "cici kız" diyerek sevilir. Bütün bu söylemlerden **CİCİ** sözcüğünü halen daha kullandığımız anlaşılmaktadır.

KTI'nin açılımına gelince; yine Azeri Türkçesinde, ki antik Türkmeneli olan (Bakü, Tebriz, Van, Tunceli, Urfa, Antep, Kerkük, Şam, Halep) coğrafyada egemen olan Azeri Türkçesi bize ipucu verecektir. Hatu, Kato "abla" demek, Hatu-ka ise "abla-cık"tır, kutlu-sevgili olan abladır. Kadın sözcüğünde Katu-ni'yi, hatta Hatu-n kişiyi görebiliriz.

CİCİ ABLA, KTI **CİCİ**, atın üzerindeki Amazon kadın olan gerçek kişiliktir. Amasya'da, Lukullus ile yaptığı savunma savaşında gece yaralanan Orkun Atası VI.MitriDates'i atıyla kaçırıp Zir Kale'ye kadar taşıyan Adige Fırtına Abala hiç evlenmemiştir.

Halepli Bahçe, **HALEP-ELİ**; UluOpaEli, İlyapa-/Elif yeridir. Tanrının evi anlamındadır. "Elif Lam Ra" suresindeki Tanrının üç adını burada tanrı katına yükselmiş ulu kişiliklerde ve yer-su adlarında görürüz:

Elif: Ulu-Opa; Ulu Up, yüce ışık, güneş.

El Rua: Ulu Ruh, Ulu REHA, can suyunu veren ulu ruh, çölün bittiği yerdeki vaha.

Lam: Ulu EME. Bu sıfatı, elinde mızrağıyla savaşırken resmedilen kraliçenin adında görüyoruz:

MEL ANITTH; eME-uLu **Anası**; Anası Ulu MA. (Urfa'da Lami-a isim vardır.) Panter'i mızraklarken resmedilmesi, yıkılan bir ulusun yok oluşunu simgeler. Yıkılan devlet kuzey Anadolu'da yenik düşen kral VI.Mitridate Mete Oğuz'un devletidir ve o devletin adı kralın parasında Bazileus/Başoğuzlu, batı kaynaklarında ise, Atası Pan anlamında "Pantus" diye geçer.

AYN-ZELİHA; Balıklı gölün antik adıdır. Sümer Tanrıçası AY-HANA, Ay Hatun, kutsal Hilal'in antik adıdır. Ayane dağı, Rize'de Kible dağının yanındaki dağdır. Aynı isimle Afganistan'ın Bahleva (Oğuzlu) bölgesinde toprak çanaklara resmedilmiş olarak bulundu.

AYN, açılımındaki Ay-Han adı, hem kız hem erkek adıdır.

Zeli-Ha, Sele-u-Kos Oğuzlu Ulusunun temelindeki addır. Seli, Soli, Zeli, Zele, Sili, Sali gibi dönüşümlerle çok kullanılan yer ve insan adıdır,Ulu Işık'tır. Rize'de AYANE dağına çok da uzak sayılmayan Çaykara'da "Zeleva" köyü vardır. Tokat **Zile**'de Başoğuzlu imparatorluğun dede evi olan, Horanta Evi/Korint Müzesi vardır.

Zeli; Ulu Işık; LEUS/Ulus. İse-Uli bunun sağdan okunuşudur. Bölgede Milattan önce 300 yıl egemen yaşayan Sele-u Kos halkının adını, Oğuz Ulusu'nun ad kökenini burada buluyoruz.

Mozaiklerden birinde IPPOLYTH adı var; Opa-Lizi, Laz-Opa 1.Artemis'in de adıdır. Ulusun Opaşı, "Halkın ablası", "kralice" olarak bugüne gelir.

LEYO; LESU; İleus; Ulus. Ulu Uşakları, "halk".

Y harfinin S'ye dönüşümüne bugün Kürtçe'de rastlıyoruz. Bize, Size derken, BİYE, SİYE denilir. Y/S dönüşümü İspanyolca'da da karşımıza çıkar. Kuzeydeki dağlık Pirenelerde yaşayan Astor'ların ünlü kralı BEN LAYO, Pan Lazo'dur, biz onu çizgifilm Asteriks'den (As-Tur Oğuz) tanırız.

AXILLEYO; Akilleus diye okunduğu bilinen antik tıbbın babasının öğrencisi. İşte karşımızda tıbbın babası Jubiter/Hubudor Rizeli Lokman Hekim Büyük Mete Oğuz'un öğrencisi, LEUS OGULİ, AKİL-Leus çıktı.

Ancak burada X harfini OKS olarak, **AXI-L Leus** şeklinde düşünmekte yarar var:

AXI-L;AKSİ/EKSİ/OGZİ/Eyzi= Oğuz.

AXI-L= Oğuzlu.

AXIL-LEUS= Oğuzlu Ulusu!

Mozaiklerden biri, sırtında kanatları olan "tıbbın babası Lokman Hekim" tablosudur. Üzerinde XIRGON yazılıdır.

XIPGON(ZORKUN);Bedeni atıyla birleşmiş resmedilen, rüzgâr kanatlı adam mozağindeki yazı.

Zarkun,Dorkun, Tarkon; Urfa-İskenderun hattındaki Zorkun yaylasında adı yaşayan TARKAN Di METE de olabilir. Ancak genel olarak sanatı, tıbbı ve askerliği beraber taşıyan, ölümünde Gök Tanrıya yükselen insanı betimleyen bu resim, Tarkan'dan çok KORKUN Atası VI.Mitridate'yi ifade ediyor.

X sembolünü OKS yerine gırtlaktan H/KH okumak da olanaklı olduğuna göre, XIRKON'u KIRKUN, yani **KEN-GER** sıfatıyla da çözebiliriz. Bu durumda Sümer Atası Orkun demek yanlış olmayacaktır, çünkü Sümerli halkı kendilerine KENGER der.

Atıyla bütünleşen ZORKUN'un antik kaynaklardaki adı **Santor/ Kentour** diye geçer. Atıyla bütünleşmiş yüce kişilik; müzik, tıp, gök bilimi, askerlik gibi becerileri üzerinde toplayandır. OpaDor Mitridate'nin gerçek kişiliğiyle örtüşen bir sıfattır. Dor-Kun/San-Tor ile sesdeştir. Piyanonun atası sayılan İran-Pers çalgısı SANTUR ile sesdeştir; Dor-Camı anlamındadır.

ODYCEYC: Edessa olarak çözümlenen ad bu olmalı. Bir de biz bakalım.

Sondaki C harfini çoğul eki, Işıktan Ur olan uşağlar, AY inamışlı, Ay gibi ışığını güneşten alanlar diyelim. Ortadaki C, kutsal ışığ/esiğ, göksel "bağlaç" olmalıdır. ESİĞ'in sıkışmış sembolü kutsal AY Ana'nın Hilal halî C olarak, iki kavram birbirine bağlanmış olsun.

ODY-C-EYC; Odis-İce- Eyzi; Atası Oğuz!

Bütün bu analizlerden sonra diyebilirim ki Urfa, bir Oğuz şehridir. Urfalıların merak ettikleri şey şudur; "Kafkas Amazon kadınların burada ne işi vardı?" Onlara MÖ.1.yüzyılda Anadolu'da Birleşik Oğuz Ordularının yüz yıl Romalılarla savaştıkları yılları anlatmak isterim. Rize Potomya'da yenik düştüklerinde bu şehir yerle bir edilirken oradan kaçabilenlerin sığındığı yer Maz-Opo-tamya'dır. TigranAgarta şehrini onlar kurdular. Kafkas Kabartay savaşçısı kadın ve erkek savaşçılar, rüzgâr kanatlı atlarıyla Fırat nehrinin çıktığı kuzeyden atını nehre indirdiği zaman, sudan hiç çıkmadan, bir günde gün batmadan Urfa'ya gelirdiler!

Roma senatosunda, Selevkos Oğuzlu Ulusunu yerle bir etme, hafızalardan ve tarihten silme cezası verildiği yıl MS.70'di. Yani Kuzeydeki Oğzilerin Bazileus devletinin yenildiği MÖ.64 ve MÖ.47'de Zile'den 100 yıldan daha fazla bir süre sonra Mezopotomya şehirleri

düştü, MS.70 (Gerger, Şamsat,Tigranakarta). Viranşehir'in yedi kere yerle bir edildiğini anlatırlar, doğrudur, Romalı Korbulalar, Neronlar, Zalim Claudiolar, Septemus Seferuslar, sefer üstüne sefer açtılar Sümer Uygarlığını yerle bir etmeye. Yüzlerce yıl sürdü buraları yakıp yıkmalar ve hatta Şaman kökenli Mitra/Bedri yolundan Hıristiyanlık yoluna inanış değiştirtmeler.

Ede-s-sa; Atası-sa, Atalar yeri. Azerice “kadın ata” demek olan HEDE(ata) ile düşünürsek; HEDE-SUSA, Işık Atalılar anlamına gelir. Sûsa-ana, Sele-v-kos Oğuz Ulusu devletinin 70’li yıllarda yıkıldıktan sonra kurulan Sasani (220-670) devletinin de köken adıdır.

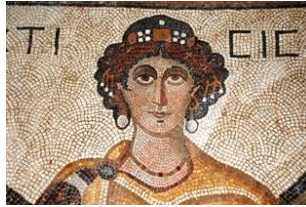
Urfa’da bütün antik yapılarda Sümer-Oğuz güneşi demek olan sekizli ŞEMS (Nokta) motifleri vardır. Bu semboller yörenin Şaman kültürüne de işaret ediyor, ki bölgede sabah gün doğarken beyaz giysilerle def çalarak yapılan dairesel danslarda, başlarındaki Nemrud dağı heykellerindeki gibi Uygur şapkalarında, sıra gecelerindeki müziklerde (hepsi de Kerkük ağzıdır), makam ve sözlerde tamamen eski Bektaşî ve Oğuz töreleri egemendir.

Eradne (Er hatune), baş kadın savaşçıdır ve çok atiktir; Adige, Atike, Tiche yazılışları vardır. Antep müzesindeki Partuneope, FırtınaOpa Atina da odur.

Halepli Bahçe’nin mozaik tablolarında iki önemli kahraman vardır, ikisinin de sıfatları çoktur, onun için tasvirleri de çoktur; Zorkun ve Cici Hatu.

XIPGON; Zorkun, Orhun Ata.

KTI CİC; Cici Hatuka

Ippolitt; Opa Leuzisi; Ulusun Opası, Başında Hitit(İsis, Susi) şapkasıyla.

IPPOLİ-TTH; Hopalı Susi! MEL Anatt; Anası Ulu Ame, Lam Anası. (Lam-aba)

27.4.2010

Edessa-Odessa Hattında Bilgisunar Yolculuğumuz

Kırım’da Tatar Türk şehri Odessa var. Bugün Ukrayna içindedir. Kırım Hanlığının kurucusu Hacı 1.Giray Melek (Hacıbey), öldükten sonra Oğuz töresine göre Bahçesaray’da yakıldı, oğlunun adı Hayder’di. ODESSA’nın Kril harfleriyle yazılışında **D** harfi Haleplibahçe’deki yazılarda olduğu gibi “Dağ” tasviri olan üçgendir. (<http://en.wikipedia.org/wiki/Odessa>)

Odessa şehir amblemi ortasında gemi çıpası olan **sarı-kırmızı** bayraktır.

Edessa şehri bir tane de Selânik’in kuzeyindedir. Şehrin ortasında büyük bir şelale akar. Burası antik Aka bölgesidir. (Selânik doğumlu yazar dedemin mahlası Aka Gündüz’dü!) Edessa, Yunanca “Su Şehri” anlamına gelmiş. Ancak Türkçe’de Suyun Atası, Suyun Kaynağı anlamında olduğu kesin, Atası-Su; Edes-sa!

Hacıbey öldüğünde (1466) cesedi Bahçesaray'da türbesinde Şaman-Oğuz töreniyle yakıldı.(*)(Hacı I Giray is buried in the Durbe in Salaçıq in Bakhchisaray.)

Bahçesaray'ın bu özelliği, buranın ulu kişilerin ölülerini yakma yeri olduğuna işaret eder. Halkını doyuran, GÜNAHSIZ(hacı), MELEK olmak sıfatıyla örtüşen ulu bir kişidir. Kültürümüzde devam eden bir kavramı burada görüyoruz; ruhu göğe yükselen ulu kişi artık "melek" olmuştur.

Mozaikteki MEL- ANATTH, Mel Anası /Anası-MEL ile MEL-ika, Melek, anlamdaş ve sesdeştir.

Bu durumda, MELEK sıfatı ile Halepli Bahçe (Elif'li Bahçe) adı örtüşür.

Şimdi, Nesimi'nin şiirlerinde geçen MELANET Hırkası (Mel Anası'nın çektiği çile) nedir onu da bulduk mu, tarihsel ve kavramsal bağlar tam kurulmuş olacaktır.

Bir de, "Odessa'dan Bağdat'a kadar SÜMER" tezi doğrulanıyor!

(*)Bu tarihte bile Şaman töresi varmış! Daha önce saptayabildiğim en son 560'da Ayasofya'da kraliçe Teodora'nın cesedi yakılmıştı. Ancak MÖ.63'de Kırım'daki sarayında 69 yaşında intihar ederek ölen Eupatore VI.Mitridate'nin cesedi de Bahçesaray'da, Salacık'ta yakıldı. Ölene Sela-cık okunan yer gibi! Roma kaynaklarında bu yerin adı Başoğuzlu İmparatorunun sıfatı olan Orkun Atası "Kerkinitis" olarak yazılıdır.

29.4.2010

Mahiye Morgül